

ХАРАКТЕРИСТИКА АРТИКЛІВ І ПРИЙМЕННИКІВ В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ

Питання вивчення артиклів і прийменників в англійській мові характеризується певною складністю і стоїть на другому місці за своєю проблематичністю вивчення після часів. Це зумовлено неоднозначністю та різноманіттям правил щодо їх використання, великою кількістю винятків із правил, що ускладнює їх розуміння та вивчення.

Однак існування загальних правил, що охоплюють більшу частину використання цих службових частин мови, значно спрощує їх вивчення.

Традиційно в англійській мові виділяють три види артиклів:

- неозначений артикль **a/an** (the indefinite article);
- означений артикль **the** (the definite article);
- нульовий артикль (zero article).

Кожен з артиклів та прийменників має свою етимологію, правила й аспекти вживання, функцію і роль у реченні, особли-

ві випадки вживання та винятки з правил. Згрупування основних правил їх використання допоможе виокремити та спростити процес їх вивчення та запам'ятовування.

Хоча прийменник, як і артикль, є службовою частиною мови, однак він помітно впливає на загальний зміст сказаного чи написаного висловлення або речення. Наприклад, прийменник у складі фразових дієслів:

- look for — шукати;
- look after — дбати;
- look at — подивитись.

Отже, щоб уникнути непорозумінь у процесі спілкування, слід знати і запам'ятати, як використовувати той чи інший прийменник. Прийменники в англійській мові класифікують за структурою (прості, похідні, складні та складені) та за видом (просторові, часові, причинні).

ЗАГАЛЬНІ ПРАВИЛА ВИКОРИСТАННЯ АРТИКЛІВ В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ

1. Обчислювальні (або злічувані) іменники, тобто ті, які ми можемо порахувати,